

LXV.

Forslag til Lov

om

**Ændring i Lov om Ligbrænding af 1. April 1892, jfr. Lov
Nr. 51 af 5. Marts 1910.**

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 23. Februar 1923.*)

§ 1.

§ 2 i Lov af 1. April 1892 affattes saaledes:

Enhver, der er fyldt 15 Aar og er ved sin Fornufts fulde Brug, kan ved en paa ustemplet Papir skreven Erklæring bestemme, at hans Lig skal brændes; Erklæringen skal enten oprettes for Notarius publicus efter de for Testamenter gældende Regler eller for to Vidner, der underskriver til Vitterlighed og samtidig ved Paategning paa Dokumentet udtrykkelig erklærer, at Oprettøren er ved sin Fornufts fulde Brug. Afgives Erklæringen af en Person under 18 Aar, maa der tillige foreligge Samtykke fra den eller dem, der har Forældremyndigheden. For en Person under 15 Aar kan Erklæringen afgives af Indehaveren af Forældremyndigheden, men Gyldigheden af en saadan Erklæring bortfalder, naar Barnet overlever det 15de Aar.

For Børns Vedkommende, der dør før det fyldte 18de Aar, kan gyldig Bestemmelse om, at Liget skal brændes, uden forudgaaende Erklæring i den foreskrevne Form tages af den eller dem, der ved Barnets Død havde Forældremyndigheden, medmindre Barnet efter sit 15de Aar har tilkendegivet Ønsket om, at dets Lig ikke skal brændes.

Indsigelse mod Rigtigheden af en for Vidner oprettet Erklæring om Ligbrænding kan kun gyldig rejses af den afdødes Ægtefælle, Forældre, Børn eller Søskende. Rejses saadan Indsigelse, sker Indstævning til Vidneførselen med Aftens Varsel. Er et af Vidnerne eller begge disse døde, eller er deres Opholdssted ubekendt, afgør Retten efter et Skøn over samtlige foreliggende Omstændigheder, om Erklæringen kan anses for fyldestgørende. For Vidnesagen betales ingen Retsafgift.

Lige med en i den foreskrevne Form affattet Erklæring anses efter denne Lov en af den afdøde underskreven formløs Erklæring, medmindre dennes Rigtighed bestrides af den afdødes Ægtefælle (samlevende) eller Børn eller, hvis saadanne ikke findes, da af Forældre eller Søskende i den nævnte Orden.

Var den afdøde ikke fast bosat her i Landet, kan Ligbrænding finde Sted, selv om foranstaaende Betingelser ikke er opfyldt, saafremt Bestemmelse om Ligbrænding er truffet paa en efter hans Hjemlands Lovgivning gyldig Maade.

*) Se Tillæg A. Sp. 3875, Tillæg B. Sp. 451; Landstingstidenden: Fremsættelsen Sp. 222, 1ste Behandling Sp. 236, 2den Behandling Sp. 466, 3die Behandling Sp. 516.